

وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان

د کډوالو او راستنېدونکو چارو وزارت

ریاست اطلاعات و ارتباط عامه

آمریت ارتباط عامه

بولتن خبری News Bulletin

17 میزان_ سال 1399

فهرست مطالب

صفحه	عناوین
4-----	روزجهانی «اسکان بشر» و افزایش تقاضای مسکن در افغانستان (پیک)
7--	شماری دیگر از پناهجویان بیمار و خانواده‌های شان از یونان به آلمان انتقال داده شدند (دوچه وله)
9-----	سازمان ملل: به عقب راندن مهاجران «خجالت آور» است (مهاجر نیوز)
11-----	ده ها خانواده بیجاشده در لغمان از مساعدت خوراکی مستفید شدند (وبسایت وزارت)
12-----	برای 199 خانواده بیجاشده در فراه بسته های صبحی مساعدت شد (وبسایت وزارت)
13-----	برای 62 خانواده در فراه کمک نقدی توزیع شد (وبسایت وزارت)

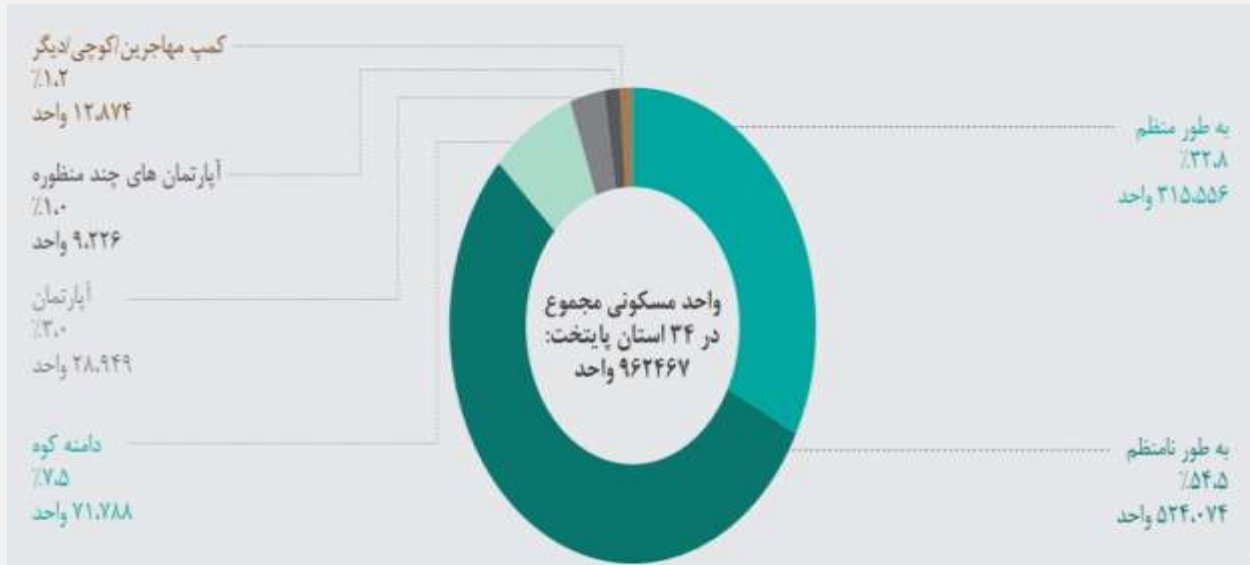
متن کامل اخبار

روز جهانی «اسکان بشر» و افزایش تقاضای مسکن در افغانستان (پیک)

نخستین دوشنبه‌ی هر ماه اکتوبر، برابراست با روز جهانی «اسکان بشر»؛ اما در افغانستان از این روز خبری نیست.

درحالی که مسکن و سرپناه به عنوان مهم‌ترین حقوق اساسی مردم افغانستان، هم‌زمان با رشد سریع جمعیت، رونق شهرنشینی، مهاجرت‌های داخلی، غصب و توزیع زمین و خانه، گپ تازه‌ای نیست و به‌باور بسیاری از شهروندان و آگاهان امور، این موضوع به یکی از کلان‌ترین مُعضل روزافزون اجتماعی بدل شده‌است. اما دولت افغانستان تاکنون نتوانسته که در جهت حل این مُعضل کاری کند. هرچند منابع انترنی به‌نقل از وزارت شهرسازی و اراضی افغانستان، نوشته‌اند که از هر چهار خانواده‌ی شهری در افغانستان، یکی در خانه‌ی کرایه‌ی به‌سر می‌برد و بیش از یک میلیون و ۲۶۰ هزار شهروند کشور به سرپناه فوری نیاز دارند؛ اما سخن‌گوی این وزارت در تماس با خبرنگار پیک، بدون رد یا تایید این رقم می‌گوید که معلوماتی در این باره ندارد و موضوع را به نهادهای شهرداری و اداره‌ی ملی احصاییه پاس می‌دهد. شهرداری کابل به پرسش‌های خبرنگار پیک پاسخ نمی‌دهد. اما روبینا شهابی سخن‌گوی اداره‌ی ملی احصاییه، موضوع را دوباره به وزارت شهرسازی پاس داده و جزئیات بیش‌تر نمی‌دهد. در این حال، شماری از شهروندان در پایتخت کشور که از بی‌سرپناهی رنج می‌برند، با انتقاد از بی‌توجهی حکومت، می‌گویند که یگانه خواست آنان پس از امنیت سراسری در کشور، داشتن سرپناه است.

بابه میر باشندهی اصلی ولایت پروان که به دلیل سرازیرشدن سیلاب و ازین رفتن خانهی مسکونی اش به کابل آمده و در خانهی کرایې به سر می برد، می گوید که حتا وعدهی رییس جمهور کشورهم، برای اسکان فوری آسیب دیده گان عملی نشد.

ازسوی دیگر، افزایش فقر و بی کاری توام با درآمد ناچیز روزانه سبب شده است، تا بسیاری از شهروندان حتا نتوانند در خانه های کرایې پایتخت و دیگر شهرهای کلان کشور زندگی کنند.

به گفتهی زلمی مالک رهنمای معاملات در ناحیه چهارم شهر کابل، هرچند در مقایسه با یکی دو سال گذشته بهای زمین و خانه در پایتخت کاهش یافته؛ اما با این هم بسیاری از شهروندان به دلیل درآمدهای ناچیز نمی توانند خانه های دارای آب و برق و ساختمان اساسی را به کرایه بگیرند.

او می افزاید که هم اکنون بهای هر متر مربع زمین در نقاط مختلف پایتخت ۳۵ تا ۵۰ هزار افغانی و کرایه خانه برای یک خانوادهی حداقل پنج نفری بانظرداشت نوعیت ساختمان و آب و برق، از ۵۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ افغانی دادوستد می شود.

به گفته زلمی، در حال حاضر بیش تر از ۷۰ درصد مشتریانش کرایه نشین هستند و معامله های فروش و گروی با توجه به ناامنی های اخیر در کشور، خیلی کاهش یافته است.

بربنیاد گزارش ها، نزدیک به ۳۰ درصد خانواده ها در پایتخت و ۲۰ درصد در دیگر شهرهای کشور، کرایه نشین هستند. اما در بیرون از شهر و روستاهای کشور، این رقم به پنج درصد هم نمی رسد.

جنگ، نامنی، رویدادهای طبیعی، کوچ اجباری، غصب زمین و خانه، فقر و ناتوانی در پرداخت کرایه خانه، اینها همه از مواردی اند که به گفته ی برخی از این شهروندان، نه تنها مشکل بی سرپناهی را برای آنان چندبرابر ساخته، بل که بر نگرانی و دشواری های تلخ زندگی آنان در حالت نادرای و آستانه ی فصل زمستان نیز افزوده است.

عبدالله یکی دیگر از باشنددهای ناحیه هفدهم شهر کابل، به خبرنگار پیک می گوید:
«سه سال می شود که به دلیل جنگ و نامنی از خانه و کاشانه اصلی خود در قندز بی جا شدیم، یک سال تمام در زیر خیمه زندگی کردیم و حالی هم در خانه کرای؛ اما از سوی دولت هیچ سرپناهی برای ما داده نشد».

برخی از نمایندگان مردم در پارلمان کشور نیز، نبود شفافیت و مدیریت سالم در نهادهای حکومتی را عامل عمده ی این مُعضل دانسته و از کارکرد ناچیز حکومت در این راستا سخت انتقاد می کنند.
ملالی اسحاقزی نماینده ی کندهار در مجلس نمایندگان، می گوید که موجودیت فساد و نبود شفافیت و حسابدهی در درون نظام و هر نهاد دولتی، سبب شده که حق به حق دار نرسد و هزاران شهروند نیازمند بی خانه و مسکن بماند.

ماده ی ۳۸ قانون اساسی کشور حکم می کند که هر شهروند افغانستان حق دارد، خانه و سرپناه داشته باشد.

اما به باور برخی از شهروندان و آگاهان امور، این حق بشری زمانی اعاده شده می تواند که نظام کنونی از وجود فساد گسترده و سیستماتیک پاک شده و قانون به گونه ی یکسان بر همه گان تطبیق شود.
نگرانی ها و انتقاد از بی توجهی دولت در امر تامین حق سرپناه برای شهروندان کشور در حالی ابراز می شود که بر بنیاد یک گزارش وزارت شهرسازی و اراضی در سال ۲۰۱۵م. تقاضای خانه و سرپناه در کشور همه ساله روبه افزایش است. چنان که بر بنیاد این گزارش، تقاضای خانه بین سال های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۵م. نزدیک به ۴۴ هزار خانه در سال خواهد رسید.

وزارت داخله آلمان فدرال در پاسخ به سوال روزنامه «نویه اسنا بروکر سایتونگ» اعلام کرد، دلیل اصلی کاهش شمار پناهجویان این است که مدرک پناهندگی تعدادی از آن ها لغو شده، پس گرفته شده و یا این

که مهلت اعتبار آن به پایان رسیده است. یک خانم سخنگوی وزارت داخله گفت، «بخش قابل توجهی از مهاجرانی که در آلمان سکونت داشتند، دیگر این جا نیستند، یعنی این که کشور را ترک کرده اند.

اولا یلپکه، نماینده حزب چپ های آلمان در پارلمان این کشور با توجه به این روند از سیاست مهاجرت حکومت آلمان فدرال به شدت انتقاد کرد. او که کارشناس امور پناهندگی است به روزنامه «نویه اسنا بروکر سائتو نگ» گفت: «ما جا داریم، ارقام این را ثابت می کند. همزمان ده ها هزار پناهجو در کمپ های کشورهای اروپایی گیر مانده اند و شرایط زندگی شان غیر انسانی است». یلپکه در ادامه گفت: «آلمان می تواند و باید از ظرفیت هایش برای پذیرش این انسان ها استفاده کند تا به این وسیله از فشار بر کشورهای مانند یونان و ایتالیا کاسته شود.»

هورست زیهوفر، وزیر داخله آلمان فدرال، از حزب سوسیال مسیحی بایرن (CSU) اخیرا در پارلمان آلمان فدرال (بوندس تاگ) با اشاره به شمار مهاجران جدید اعلام کرد «ما در حال نزدیک شدن به حداکثر شمار مهاجران در گذشته هستیم». یلپکه با یادآوری این گفته ها گفت: «این اشتباه ترین اظهاراتی است که تا به حال شنیده ام.»

شماری دیگر از پناهجویان بیمار و خانواده های شان از یونان به آلمان انتقال داده شدند (دویچه وله)

شماری دیگر از کودکان پناهجو که دچار بیماری اند همراه اعضای اصلی خانواده هایشان از یونان به آلمان منتقل شدند. هواپیمای این پناهجویان که در مجموع حامل ۹۱ نفر به شمول ۲۱ کودک بیمار بود، به میدان هوایی هانوفر به زمین نشست.

بار دیگر شماری از کودکان پناهجوی بیمار با اعضای خانواده هایشان از یونان به آلمان منتقل شدند. چنانچه وزارت داخله آلمان روز چهارشنبه در برلین اعلام کرده است، این پناهجویان مجموعاً ۹۱ نفر به شمول ۲۱ کودک بیمار بوده اند.

در مجموع در طی سال روان میلادی تا کنون ۸۰۴ پناهجو از جمله ۱۰۴ کودک زیر سن بدون همراه و ۱۶۳ کودک بیمار از یونان به آلمان منتقل شده اند.

هورست زیهوفر، وزیر داخله آلمان چندی پیش توافق کرد که در مجموع ۲۴۳ کودک بیمار با اعضای اصلی خانواده هایشان از یونان در آلمان پذیرش شوند. علاوه بر این حکومت آلمان اعلام کرده است که بعد از آتش سوزی در کمپ موریای جزیره لیسبوس یونان، این کشور در جذب حدود ۴۰۰ پناهجوی زیر سن سهم می گیرد. این کودکان بعد از آتش سوزی در کمپ موریای توسط حکومت یونان از جزیره لیسبوس به دیگر شهرهای یونان منتقل شده اند.

آلمان پذیرش ۱۵۰ پناهجوی زیر سن از موریای را وعده داده است. اولین گروه از این کودکان و نوجوانان هفته گذشته به هانوفر رسیدند که شامل ۱۷ کودک بیمار با اعضای اصلی خانواده های شان و ۵۱ پناهجوی زیر سن بدون همراه بودند.

حدود ۱۲ هزار مهاجر که در کمپ موریا زندگی می کردند، در پی این آتش سوزی به یکبارگی بی خانمان شدند. در پی این سانحه، حکومت یونان، یک کمپ موقتی را در لیسبوس ایجاد کرد.

سازمان ملل: به عقب راندن مهاجران «خجالت آور» است (مهاجر نیوز)

رئیس کمیساریای عالی سازمان ملل برای پناهجویان، روز دوشنبه از کشورهایی که درهای شان را به روی مهاجران ناامید بسته اند، به شدت انتقاد کرد و گفت این که اروپا از انتقال سریع مهاجرانی که در بحر گیرمانده اند، خودداری کرده، «شرم آور» است.

فیلیپو گراندی، کمیسار عالی سازمان ملل برای پناهندگان «یوان اچ سی ار» گفت، مهاجران و آوارگان در سراسر جهان در جستجوی امنیت و فرصت های مناسب از مسیرهای خطرناکی استفاده می کنند (و در این وضعیت تغییری ایجاد نشده است).

گراندی که در گردهمایی سالانه «یوان اچ سی ار» سخنرانی می کرد، در ادامه گفت: «برای کشورهای مقصد مهاجران بستن درها نمی تواند راه حل باشد. «او افزود: «ما نباید اجازه واکنش های خارجی ستیزانه را بدهیم که هدف واقعی شان جلب نظر رای دهندگان و تاثیرگذاری بر واکنش به چالش های است که پیچیده هستند، اما امکان مدیریت آن ها وجود دارد.»

رئیس «یوان اچ سی ار» از «طرز فکر خطرناکی که در برخی از کشورهای ثروتمند جهان در حال ایجاد شدن است، هشدار داد. براین اساس پناهندگی به یک مساله «بیرونی» تبدیل می شود، فرای مرزهای کشور و با این خط مشی قوانین بین المللی زیرپا گذاشته می شوند، زندگی آسیب پذیرترین گروه ها در میان پناهجویان به خطر می افتد و نمونه هایی ایجاد می شود که حق پناهندگی را در سراسر جهان به خطر می اندازد.»

گراندی به وضعیت ۲۷ مهاجری اشاره کرد که در بحیره مدیترانه حدود ۴۰ روز در یک کشتی باری دنمارکی گیرمانده بودند تا این که بالاخره در اوائل این ماه به آن ها اجازه داده شد که در ایتالیا پیاده شوند.

رئیس کمیساریای عالی سازمان ملل در ادامه این سخنرانی گفت: «این کشورها از عهده انجام مسئولیت شان برنیامدند. به عنوان یک اروپایی این را که پیاده شدن فقط ۲۷ تن بیش از یک ماه به طول بیانجامد، شرم آور می دانم». او در ادامه گفت، «مردم تا زمانی که مشکلات شان به صورت اساسی حل نشود، به فرار از محل زندگی شان ادامه خواهند داد... کاهش ظرفیت جستجو و نجات، ممانعت از کار آن هایی که در راه نجات دیگران تلاش می کنند یا به عقب راندن پناهجویان و به این ترتیب سلب شانس درخواست پناهندگی از آن ها، مردم را از مهاجرت باز نمی دارد و فقط به مرگ شمار بیشتری و فرسایش بیشتر قوانینی منجر می شود که برای محافظت از مهاجران تدوین شده است.»

گراندی در ادامه سخنرانی اش از پیشنهاد اخیر کمیسیون اروپا برای ایجاد یک بسته جدید راجع به مهاجرت و پناهندگی استقبال کرد و آن را «یک فرصت منحصر به فرد برای تقسیم مسئولیت در میان کشورهای عضو خواند.»

رئیس «یوان اچ سی ار» در این سخنرانی به خاطر شمار اندک مهاجرانی که در چارچوب برنامه اسکان مجدد به کشورهای عضو اتحادیه اروپا انتقال یافته اند، انتقاد کرد و گفت که به این خاطر «عمیقا مایوس و ناامید است.»

او گفت: در سال ۲۰۱۹ کمتر از ۶۴ هزار مهاجر در کشورهای اتحادیه اروپا اسکان داده شدند که به این ترتیب شمار آن ها برابر است با کمتر از یک چهارم از یک درصد مهاجران در سراسر جهان و این روند سیر نزولی دارد.»

در دوران حکومت دونالد ترامپ، رئیس جمهور امریکا شمار مهاجرانی که این کشور سالانه می پذیرد، پیوسته کاهش یافته است و این کشور اعلام کرد که در سال آینده فقط ۱۵ هزار تن را قبول می کند. ایالات متحده امریکا معمولا بیشترین شمار مهاجران را در سال قبول می کرد و در حکومت بارک اوباما، رئیس جمهور پیشین، حدود ۱۰۰ هزار مهاجر در سال پذیرفته می شدند.

گراندی نسبت به وخامت اوضاع در منطقه ساحل افریقا هشدار داد و گفت، اخیرا از این منطقه دیدار کرده و وضعیت از نظر او نگران کننده است. او از یک بحران سیاسی، امنیتی و بشری سخن گفت که به بی جاشدن میلیون ها تن منجر شده است. رئیس «یوان اچ سی ار» گفت «کم پیش آمده که به من

اینگونه شوک وارد شود. خشونت، بی رحمی، به شمول حکایت های ترسناک از قتل های بی رحمانه والدین در مقابل چشمان فرزندان شان.»

به گفته گراندی، فقط در سال گذشته بیش از ۶۰۰ هزار تن مجبور شدند از خانه های شان در این منطقه فرار کنند، هزاران مکتب ویران شد و هزاران زن قربانی تجاوز جنسی شدند.

رئیس «یوان اچ سی ار» در ادامه خواهان اعلام وضعیت اضطراری در منطقه ساحل شد.

ده ها خانواده بیجاشده در لغمان از مساعدت خوراکی مستفید شدند (وبسایت وزارت)

ریاست امورمهاجرین و عودت کننده گان ولایت لغمان به تاریخ 16 میزان از مساعدت خوراکی برای 59 خانواده بیجاشده در آن ولایت خبر داد.

برپا هریک از خانواده های یادشده که قبلاً سروی و شناسایی شده بودند، 4 بوجی آرد، 14 کیلو روغن، 14 کیلو دل نخود، و یک کیلو نمک، مساعدت دفتر WFP، در حضور معاون والی، نماینده اداره مهاجرین و دفتر یادشده توزیع شد.

معاون والی از مساعدت موسسه یادشده اظهار امتنان نموده و خواهان ادامه همچو کمک ها برای عودت کننده گان و بیجاشده گان در آن ولایت شد.
قابل یادآوری است که برای خانواده های یادشده قبلا نیز مواد غیرغذایی و پول نقد توزیع شده بود.

برای 199 خانواده بیجاشده در فراه بسته های صبحی مساعدت شد (وبسایت وزارت)

آمریت امور مهاجرین و عودت کننده گان ولایت فراه به تاریخ 16 میزان برای 199 خانواده بیجاشده در آن ولایت بسته های صبحی را جهت جلوگیری از مصاب شدن به ویروس کرونا توزیع نمود.
بسته های صبحی از جانب موسسه RI ریلیف انترنشنل تهیه و از طریق اداره مهاجرین، در حضور نماینده موسسه یادشده توزیع شد.
گفتنی است که خانواده های یادشده قبلا ، مواد غذایی و پول نقد را نیز دریافت نموده بودند.

برای 62 خانواده در فراه کمک نقدی توزیع شد (وبسایت وزارت)

آمریت امور مهاجرین و عودت کننده گان ولایت فراه به تاریخ 15 میزان برای 60 خانواده بیجاشده، پول نقد توزیع نمود.

خانواده های یادشده قبلا از اثر جنگ از محلات مختلف به شهر فراه، بیجاشده بودند، از جانب اداره مهاجرین به همکاری موسسات مدد رسان شناسایی و مساعدت موسسه DRC، که مبلغ 9 هزار افغانی برای هر فامیل بود،

در حضور نماینده اداره مهاجرین و موسسه یاشده توزیع شد.